

מבשרו חזה

אמר רבי אלעזר קשין מזונתו של אדם
CKERIUT YEM SOF^{*}.
(פסחים ק'ח).

רבי אלעזר בן פdetת נתקיים בו "לא ללחמים ללחם" א). שמוועתוינו
הייו הדות ב) וללחמו צר. הודות ללחמותנו נתר בתאר "مرا דארעא
ישראאל" ג). אבל "הוה דחיקא ליה שעטה טובא" ד). ולפי שלא זכה "לשני
שלוחנות" ה) ידע את נפש העני. ואמר כל אדם שאין לו קרקע אינו
אדם ז). ברם, לא נתנה קרקע לא לבעדי זרועות ז). ודרש "את כל
היקום אשר ברגליו: זה ממוונו של אדם שמעמידו על רגלו" ח). וה崎יש
גאולה לפרנסה ופרנסה לגאולה "מה גאולה בלאים אף פרנסה פלאים" ט).
ולא עוד אלא "אין אשתו של אדם מתה אלא אם כן מבקשת ממנו ממן
ואין לו" ט).

ולפי שהଉשר דבר הכרחי הוא לאדם מישראל וביחור לחתמידי
חכמים לכן "חביב עליהם ממנם יותר מגופם" יא), אחרי שאינם פושטים
את ידיהם בגוז.

ודרש כל שאינו מהנה תלמיד חכם אינו רואה סימן ברכה
לעומם יב), ברם, הוא החמיר על נפשו ולא רצה ליהנות מזולתו יג).
וכאשר חש להא דבר רבו שאמר: "עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל
מה שראה עינו ולא אלל" והיה "מצmitt ליה פריטין ואכל מכל מלאה
הדא שעטה" יד), כי לרגלי עניותו לא יכול לקיים את דברי רבו באפין
אחר. אבל לא נהנה מבשר ודם כי דרש: "אמרה יונה לפני הקב"ה:
רשב"ע, יהיו מזונתי מרורים כזית ומסורים בידך ואל יהיו מתוקים
כבד ומסורים ביד בשר ודם" ט), כי "כיוון שנזכר אדם לבריות פניו
משתנות ככרום" ט).

והודות למזבו החומר הרעו הרגיש בנפשו יסורי העני בכל
מרירותם ועד היכן מגיעים: כל שארכו לו בגד ללבוש ואני מתבקש
עליו" יז, שהרי העני אשר בעמל רב עלה בידו לקנות הנבשו בגד לכסות
מערומיו גדול צערו אם בגדו אינו לפני מדרתו, כי אזת ידו לקנות
לעצמך בגדר אחר.

ויען שידע בצער המסכן הורה: "פִּסְكֵין צַדָּקָה לְעֲנִים בְּשַׁבָּת" יז).
והוא הוא שאמר "בוואו ונחזיך טיבה לرمאים שאלמלא han הינו הוטאין
בכל יום שנאמר: וקרא עלייך אל ה' והיה בך חטא" ט). הוא הרגיש את
מאבניפשו של העני והלך מהשבותיו.

לכן קבע הנחה: קשין מזונתו של אדם כקריעת ים סוף.

מבשרו חזה כ).

* ראה האירוסא הנקונה שגורסת מהר"י ז' הביב ז' בספר.

א) קהילת ט. ב) בבא מציעא פר: ג) יומא ט. טיצה טז: גטין יט: גטה כ:

ב) תענית כה. ח) ברכות ה: ז) יבמות טג. ג) סנהדרין מה: ח) פסחים קט. ט) בראשית

לבה פרשה כ. י) ראש השנה ז: סנהדרין כב. זוחמים כת: יא) סותה יב. חולין זא.

ג) סנהדרין זב. יג) חולין מד:

ד) ירושלמי קדושים פרק רביעי הלכת יב. טו) סנהדרין קה: בראשית רביה פרשה לג
וראה עירובין יח: טז) ברכות ז: ז) יומא טז: ייח) כתובות ה. ה) טיט) שם כת. וראה
ירושלמי בא פרק שמיני הלכה ה. ח) ראה הפרק "חייב שודאי מהו?" במדבר זה, והמצא